

Ο Καθηγητής Γεώργιος Αντ. Γαλίτης κεκοίμηται

[Ορθοδοξία](#) / [Μορφές](#)

[Χρήστος Οικονόμου, Πρόεδρος Τμήματος Θεολογίας Πανεπιστημίου Λευκωσίας](#)

Ένας μεγάλος σταθμός των Βιβλικών Σπουδών στην Ελλάδα ο Γεώργιος Γαλίτης, μετά από πολύμηνη δοκιμασία εκοιμήθη. Γεννήθηκε το 1926 στον Βόλο. Σπούδασε στη Θεολογική Σχολή Αθηνών, Μάρμπουργκ, Βόννης και Μάϊντς. Καθηγητής της Καινής Διαθήκης στις δύο ιστορικές Σχολές Αθηνών (1964-1994) και Θεσσαλονίκης (1969-1979) δημιούργησε δική του θεολογική πορεία που την ακολούθησε πλήθος μαθητών του. Ο Καθηγητής ήταν άριστος γνώστης των σύγχρονων διεθνών βιβλικών σπουδών και θιασώτης μέγας της Ορθόδοξης Ερμηνευτικής παράδοσης και πιστός ακόλουθος της Πατερικής Θεολογίας.

Μαθητής και εγώ αυτού του μεγάλου ανδρός, τον γνώρισα και συνδέθηκα προσωπικά, επιστημονικά και οικογενειακά. Από τον πρώτο χρόνο των θεολογικών σπουδών μου, το 1967, στη Θεολογική Σχολή Αθηνών, μου έκανε την Ιστορία των Χρόνων και Ερμηνεία της Καινής Διαθήκης. Αυτός ο Καθηγητής με σαγήνευσε με το ήθος και το ύφος του, τον μεστό θεολογικό του λόγο, την αρχοντιά και την αριστοκρατικότητα που εξέπεμπε στην πληθωρική γνώσεων και γλαφυρή

διδασκαλία του. Από τον πρώτο χρόνο συνδεθήκαμε και παραμείναμε για μισό αιώνα, συνεργάτες και συμπορευθήκαμε στον ίδιο κλάδο της Καινής Διαθήκης με στενή επιστημονική συνεργασία και αγαπητική φιλία.

Ο Καθηγητής Γαλίτης μου έδωσε την απαραίτητη συστατική επιστολή για να συνεχίσω τις βιβλικές σπουδές μου στο Πανεπιστήμιο του Λονδίνου, στις Μεταπτυχιακές Σπουδές του King's College και όταν επέστρεψα τον ακολούθησα στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, όπου και άρχισα μαζί του την εκπόνηση της Διδακτορικής μου Διατριβής.

Μετά την μετάταξή του στη Θεολογική Σχολή Αθηνών, συνέχισα και ολοκλήρωσα τη Διατριβή μου με έναν άλλο μεγάλο βιβλικό θεολόγο με πολυεπίπεδη γνώση της Θεολογικής Επιστήμης, τον αείμνηστο Βασίλειο Στογιάννο.

Όταν το 1974 πραγματοποιήθηκε η τουρκική εισβολή στην Κύπρο, τις 20 Ιουλίου, μετά το επάρατο προδοτικό πραξικόπημα της Χούντας των Αθηνών και των συνοδοιπόρων τους στο νησί μας, γνώριζε ότι καταγόμενοι από τον Άγιο Επίκτητο Κυρηναίας και ότι βρισκόμαστε στην Κύπρο κατά την εισβολή, μου έκανε τηλεφώνημα, που ηχεί ακόμη στα αυτιά μου, με την αρχόντισσα σύζυγό του. «Χρήστο παιδί μου, ζεις είσαι καλά και η οικογένειά σου. Τί χρειάζεστε να σας στείλουμε από την Αθήνα; Πρόσεχε!». Αυτός ήταν ο Γαλίτης άνδρας φιλόπατρης,

φιλόανθρωπος με αγωνία για τον άνθρωπο, τους φίλους, τα παιδιά του που τον συνέδεε μακροχρόνια φιλία. Και δεν είναι τυχαίο που αργότερα στο γάμο μας με τη Χριστίνα Δεληαντώνη, Κοινωνική Λειτουργό του Θεαγενείου και μαθήτριά του Οσίου Παΐσιου, παρανυμφάκι ήταν η κόρη του Λυδία, σύζυγος του γνωστού καθηγητή σήμερα Χρήστου Καρακόλη.

Ο Γαλίτης ήταν γιος του γνωστού δικαστή, του Αντωνίου Γαλίτη, οπότε διέθετε μια αρχοντιά από την οικογενειακή του καταγωγή και μια αριστοκρατική φινέτσα, που σαγήνευε με την ευγένειά του, τον λόγο του, που ήταν πάντοτε «άλατι ηρτημένος». Είχε μια ιδιαίτερη χρεία η φωνή του που καταλάβαινες από μακριά την ταυτότητά του. Συνδύαζε τον άριστο θεολογικό του λόγο και την καταπληκτική θεολογική του παιδεία και γνώση, με το εμπειρικό του βίωμα. Ήταν πραγματικά πρότυπο Θεολόγου, που βίωνε την Θεολογία και την έκανε έκφραση της Ορθόδοξης Εκκλησίας.

Υπήρξε πρωτοπόρος Θεολόγος, γι' αυτό πρωτοστάτησε στη Μετάφραση της Καινής Διαθήκης των έξι καθηγητών, στην έκδοση της Βιβλικής Εταιρείας.

Το συγγραφικό του έργο πλούσιο και μοναδικό. Η έρευνά του στις Πράξεις των Αποστόλων μας έδωσε άριστους καρπούς θεολογικής και ιστορικής αξιολόγησης των λόγων του Πέτρου και από ερμηνευτικής πλευράς η προς Τίτον Επιστολή:

- Η χρήση του όρου Αρχηγός εν τη Καινή Διαθήκη, 1960.
- Αρχηγός - Αρχηγέτης εν τη ελληνική γραμματεία και θρησκεία, 1960.

- Χριστολογία των λόγων του Πέτρου, 1963.
- Η προς Τίτον Επιστολή - Εισαγωγή - Υπόμνημα, 1978.
- Ορθοδοξία και Θεολογία, 1980.
- Η ουσία της ελευθερίας, 1981.
- Ερμηνευτικά της Καινής Διαθήκης, 1982.
- Η προς Τίτον επιστολή του Αποστόλου Παύλου, 1995.
- Ιστορία εποχής της Καινής Διαθήκης, 1999.

Αυτό που έχει ιδιαίτερη σημασία είναι το γεγονός ότι μέχρι την τελευταία στιγμή της ζωής του ήταν στην αγκαλιά και την φροντίδα των τριών αγαπημένων του κοριτσιών της Γιούλης, της Πέλης, και της Λυδίας. Αυτή η εικόνα είναι συγκλονιστική για όλους εμάς τους περιλειπομένους και παρήγορη για την ανατροφή, που έδωσε στα παιδιά του, με επιτυχημένες οικογένειες.

Μέχρι την τελευταία του αναπνοή είχε με διάφορους επικοινωνία και προσωπικά, όταν επικοινωνούσαμε μέχρι το τέλος της ζωής του είχε απόλυτη διαύγεια πνεύματος. Κάναμε ατέρμονες συζητήσεις και αναλύσεις για τα πάντα και αισθανόταν περήφανος για το έργο ενός μαθητή του, ο οποίος εισήγαγε τις Θεολογικές Σπουδές στην ιδιαίτερη του πατρίδα, την Κύπρο, τώρα και δώδεκα χρόνια, με συμβατικό Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα στο νησί και εξ αποστάσεως με τέσσερα Κέντρα Μάθησης στην Ελλάδα, στις Μητροπόλεις Λαγκαδά, Κηφισίας, Κορίνθου και στην Αρχιεπισκοπή Κρήτης στο Ηράκλειο, αλλά και με Πρόγραμμα Διδακτορικών Σπουδών.

Ο αείμνηστος Καθηγητής μας ήταν πραγματικός σταθμός στη Θεολογική παιδεία του τόπου μας και διεθνώς. Θα μας είναι αλησμόνητος. Αιωνία του η μνήμη.

<https://bit.ly/3PXVS16>